

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.3.2013 (First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd ym. v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-424/11) ⁽¹⁾

(Arvonlisävero — Direktiivi 77/388/ETY — Erityisten sijoitusrahastojen hallinnonin vapautus arvonlisäverosta — Ulottuvuus — Ammatilliset eläkejärjestelmät)

(2013/C 123/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Wheels Common Investment Fund Trustees Ltd, National Association of Pension Funds Ltd, Ford Pension Fund Trustees Ltd, Ford Salaried Pension Fund Trustees Ltd ja Ford Pension Scheme for Senior Staff Trustee Ltd

Vastaaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohdan tulkinta — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 135 artiklan 1 kohdan g alakohdan tulkinta — Vapautukset — Erityisten sijoitusrahastojen hallinnontia koskevan vapautuksen ulottuvuus — Ammatillisten eläkejärjestelmien kuulumisen vapautuksen soveltamisalaan

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohtaa ja yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan g alakohtaa on tulkittava siten, että sijoitusrahasto, johon eläkejärjestelmän varat on yhdistetty, ei kuulu noissa säännöksissä tarkoitetun sellaisen ”erityisen sijoitusrahaston” käsitteen soveltamisalaan, jonka hallinnointi voidaan kyseisten direktiivien tavoitteen ja verotuksen neutraalisuuden periaatteen valossa vapauttaa arvonlisäverosta, koska eläkejärjestelmään kuuluvat henkilöt eivät vastaa mainitun rahaston hallinnointiin liittyvistä

riskeistä ja koska maksut, jotka työnantaja suorittaa eläkejärjestelmään, ovat työnantajalle keino täyttää lakisääteiset velvoitteensa työntekijöihinsä nähden.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 22.10.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 7.3.2013 (Cour d'appel de Bruxellesin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — DKV Belgium v. Association belge des consommateurs test-achats ASBL

(Asia C-577/11) ⁽¹⁾

(Palvelujen tarjoamisen vapaus — Sijoittautumisvapaus — Direktiivit 73/239/ETY ja 92/49/ETY — Muu ensivakuutus kuin henkivakuutus — Hinnoitteluvapaus — Ammattitoimintaan liittymättömät sairausvakuutus sopimukset — Rajoitukset — Yleisen edun mukaiset pakottavat syyt)

(2013/C 123/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Kantaja: DKV Belgium

Vastaaja: Association belge des consommateurs test-achats ASBL

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Cour d'appel de Bruxelles — SEUT 49 artiklan, SEUT 56 artiklan, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivin 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta 18.6.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) (EYVL L 228, s. 1) 29 artiklan toisen kohdan ja 39 artiklan 3 kohdan sekä muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24.7.1973 annetun neuvoston direktiivin 73/239/ETY (EYVL L 228, s. 3) 8 artiklan 3 kohdan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan ammatilliseen toimintaan liittymättömien sairausvakuutus sopimusten yhteydessä vakuutusmaksua, omavastuuta ja etuuksia voidaan tarkistaa ainoastaan vuosittain ja pelkästään erityisten kriteerien perusteella — Maksukorotusten ennakkolupajärjestelmä — Sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteiden rajoittaminen — Yleistä etua koskevat pakottavat syyt

Tuomiolauselma

1) Muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/EY ja 88/357/EY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 18.6.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/EY 29 artiklaa ja 39 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24.7.1973 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 73/239/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 92/49, 8 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka säännösten mukaan ammattitoimintaan liittymättömien sairausvakuutusosimusten yhteydessä vakuutusmaksua, omavastuuta ja etuuksia voidaan tarkistaa vuosittain vain

— kuluttajahintaindeksin perusteella

— sairaanhoidon hintaindeksin perusteella, jos ja siinä määrin kuin tämän indeksin kehitys on korkeampi kuin kuluttajahintaindeksin kehitys, tai

— asianomaisen vakuutusyrityksen pyytämän ja vakuutusyritysten valvomasta vastaavan hallintoviranomaisen myöntämän luvan nojalla, kun tämä viranomaisena toteaa, että kyseisen yrityksen maksun soveltaminen tuottaa tai uhkaa tuottaa tappiota huolimatta siitä, että maksuja on tarkistettu näiden kahdentyyppisten indeksien perusteella.

2) SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole este tällaiselle lainsäädännölle, jos olemassa ei ole vähemmän rajoittavaa toimenpidettä, jolla voitaisiin saavuttaa samoin edellytyksin tavoite suojata kuluttajaa vakuutusmaksujen huomattavia ja ennakoimattomia korotuksia vastaan, mikä ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen on tarkistettava.

(¹) EUVL C 32, 4.2.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 7.3.2013 (High Court of Justice (Chancery Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) ITV Broadcasting Limited ym. v. TVCatchup Limited

(Asia C-607/11) (¹)

(Direktiivi 2001/29/EY — 3 artiklan 1 kohta — Tilanne, jossa kolmas välittää internetissä kaupallisen televisiolähetystoiminnan harjoittajien lähetyksiä — ”Live streaming” (suoratoisto) — Yleisölle välittäminen)

(2013/C 123/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (Chancery Division)

Pääasian asianosaiset

Kantajat: ITV Broadcasting Limited, ITV 2 Ltd, ITV Digital Channels Ltd, Channel 4 Television Corporation, 4 Ventures Ltd, Channel 5 Broadcasting Ltd ja ITV Studios Ltd

Vastaaja: TVCatchup Limited

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — High Court of Justice (Chancery Division) — Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY (EYVL L 167, s. 10) 3 artiklan 1 kohdan tulkinta — ”Yleisölle välittämisen” käsite — Oikeudenhaltijat sallivat teostensa sisällyttämisen vapaasti vastaanotettavissa olevaan maanpäälliseen televisiolähetykseen joko jäsenvaltion koko alueella tai tietyllä maantieteellisellä alueella jäsenvaltion sisällä — Kolmannen, joka on lähetystoimintaa harjoittava yhteisö, sellaisille yksittäisille tilaajille tarjoama jatkuva välityspalvelu, jotka ovat maksaneet televisiolupamaksun ja jotka voivat täten vastaanottaa lähetykset suoratoistona internetissä

Tuomiolauselma

1) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yleisölle välittämisen käsitettä on tulkittava siten, että se kattaa maanpäälliseen televisiolähetykseen sisältyvien teosten edelleen lähettämisen

— jonka muu yhteisö kuin alkuperäinen lähetystoiminnan harjoittaja suorittaa

— kyseisen yhteisön tilaajien, jotka voivat vastaanottaa edelleenlähetyksen muodostamalla yhteyden tämän palvelimeen, käyttöön asetetun internetissä tapahtuvan suoratoiston välityksellä

— vaikka tilaajat ovat kyseisen maanpäällisen televisiolähetyksen peittoalueella ja voivat vastaanottaa sen laillisesti televisiovaatantottimeen.

2) Ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen ei vaikuta se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen edelleen lähettäminen rahoitetaan mainonnalla ja sillä näin ollen tavoitellaan voittoa.

3) Ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen ei vaikuta se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisesta edelleen lähettämisestä vastaa yhteisö, joka kilpailee suoraan alkuperäisen lähetystoiminnan harjoittajan kanssa.

(¹) EUVL C 65, 3.3.2012.